



30 DE POVEȘTI DESPRE LENE ȘI HĂRNICIE

VOLUM DE POVEȘTI
BILINGV
ROMÂN—ENGLEZ

Pământul sterp / The Barren Land	3
Cele două fierăstraie / The Two Saws	4
Băiatul cel leneș / The Lazy Boy	5
Pietrarul / The Stonemason	6
Broasca țestoasă și iepurele / The Turtle and the Rabbit	7
Găinușa cea harnică / The Hard Working Hen	8
Fierăria celor trei fete / The Smithy of the Three Girls	9
Ionică, uriașul, devine tăietor de lemne / John, the Giant, Becomes a Woodcutter	10
Chiorul și șchiopul / The Blind and the Lamé	11
Cea mai ușoară muncă / The Easiest Job	12
Furnica cea însetată / The Thirsty Ant	13
Cei trei leneși / The Three Lazy	14
Legenda greierului / The Legend of the Cricket	15
Noi, albinele / We, the Bees	16
Peter și albina / Peter and the Bee	17
Acul, fusul și suveica / The Needle, the Spindle, and the Shuttle	18
Musca și furnica / The Fly and the Ant	19
Fata cea leneșă și țesătoarele / The Lazy Girl and the Weavers	20
Pasărea nefericită / The Unhappy Bird	21
Concurentul pictorului / The Painter's Competitor	22
Fata cea bună / The Good Girl	23
Țăranul și ursul / The Peasant and the Bear	24
Puișorul cu nume lung / The Chicken With a Long Name	25
Olarul și zugravul / The Potter and the Painter	26
Gospodina, slujnicele și cocoșul / The Housewife, the Maids, and the Rooster	27
Câinele și găina / The Dog and the Hen	28
Ziua lui Sandy / Sandy's Day	29
Coadă lui Herbert / Herbert's Tail	30
Soțul și munca în gospodărie / The Husband and the Household Work	31
Nu e cum făcea mama... / It's Not Like My Mother Did It...	32

Copyright © Editura Aquila

Toate drepturile asupra ediției de față sunt rezervate exclusiv Editurii Aquila.

Reproducerea parțială sau integrală a textului sau a imaginilor acestei ediții

pe orice suport fără acordul prealabil scris al Editurii Aquila este interzisă

și va fi sancționată conform legislației în vigoare.

ISBN: 978-973-714-840-7

Descrierea CIP este disponibilă la
Biblioteca Națională a României.

Ilustrator: Alexandru Stănescu

Traducător: Paula Dreve

Tehnoredactor: Alexandra Mag-Pop

Copertă: 2head.ro

Director editorial: Diana Tăutan

Editor:

Editura Aquila

Oradea, Str. Americii, 41

www.aquilashop.ro

facebook.com/edituraaquilalogistic

YouTube: Editura Aquila

Comenzi online: www.aquilashop.ro

Comenzi prin mail: magazin@edituraaquila93.ro

Comenzi telefonice: 0359-402.343

Printed in Hungary, Generál Nyomda Kft., Szeged

Respect pentru oameni și cărți

A fost odată, într-o țară, un împărat care se hotărî să le facă dreptate supușilor săi și să împartă pământul. Când au aflat, țăranii se adunară de dimineață la curte și i-au dus regelui câteva daruri, astfel că primiră terenurile cele mai bune.

Spre sfârșitul împărțelii, veni și rândul unui țăran muncitor. Acestuia nu-i mai rămăsese din ce să aleagă, așa că împăratul îi dădu un lot pe care toți ceilalți îl refuzaseră deoarece era sterp și pietros, însă omul îi mulțumi și plecă. A doua zi a început să cultive pământul: îl săpă și îl fertiliză, iar apoi semănă grâu. Spre surprinderea tuturor vecinilor săi, grâul țăranului nostru era mai frumos decât al lor. Văzând una ca asta, oamenii încercară să-l convingă să le vândă lor pământul.

— Vinde-mi-l mie, îi spuse într-o zi un vecin încercând să-l convingă, căci e tare pietros și sterp! Eu îți voi da pe el de zece ori prețul terenului!

Țăranul căzu pe gânduri, după care îi răspunse:

— Cu mare plăcere ți l-aș da, dar cum ai spus: e sterp și pietros, iar eu nu aș vrea să păcălesc pe nimeni, cu atât mai puțin pe tine, care-mi ești vecin!

Așa că țăranul și-a cultivat, în continuare, cu sârguință pământul, iar acesta și-a răsplătit stăpânul harnic cu o recoltă bogată.



The Barren Land

Once upon a time, there was a king in a country who decided to do justice to his subjects and to divide the land. When the peasants found out, they gathered at the court in the morning and gave the king some gifts, so they received the best land.

Towards the end of the division, there came also a hard working peasant. He had no choice left, so the emperor gave him a lot that everyone else had rejected because it was barren and stony. But the man thanked him and left. The next day he began to cultivate the soil: he dug and fertilised it, and then he sowed wheat. To the surprise of all his neighbours, our peasant's wheat was nicer than theirs. Seeing something like this, people tried to persuade him to sell his land to them.

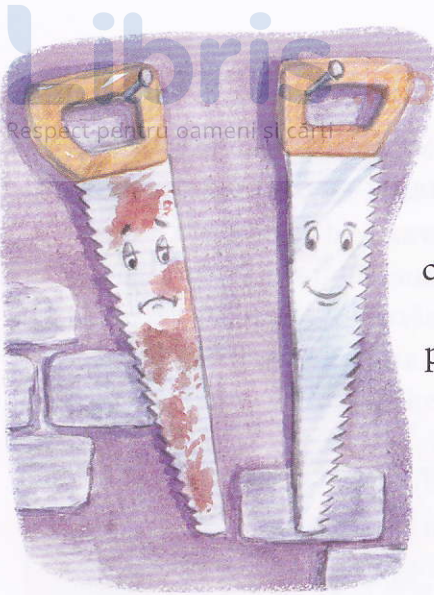
"Sell it to me", one neighbour told him one day, trying to convince him, "because it is very stony and barren. I will give you ten times the price of the land!"

The peasant fell into his thoughts, and then he answered:

"I would gladly give it to you, but as you said, it is barren and stony, and I would not like to fool anyone, especially you, my neighbour."

So, the peasant continued to cultivate his land with diligence, and it rewarded his master with a rich harvest.





Cele două ferăstraie

A fost odată un țăran care a mers la târg și și-a cumpărat două ferăstraie noi. Soția sa nu se arătă prea mulțumită când văzu pe ce și-a dat banii, dar a doua zi, când omul îi spuse că vor tăia părul cel bătrân din curte, se arătă mai fericită.

Între timp, ferăstraiele stăteau agățate alături de celelalte unelte, în șopron. Uneltele cele vechi erau tare invidioase, mai ales niște cuie vechi și ruginite. În prima zi de muncă, omul folosi amândouă ferăstraiele, ca acestea să se uzeze deopotrivă, iar la sfârșitul zilei le încuie în șopron. Unul dintre ele era tare obosit, din cauza muncii grele, și era gelos pe cuiele care stăteau într-un colț și nu făceau nimic cât era ziua de lungă. Cuiele ghiciră ce gândește și-i spuseră că nu are decât să nu-l mai asculte pe stăpân și se va putea odihni în șopron toată ziua.

Ferăstrăul cel leneș le ascultă sfatul, iar țăranul, când a văzut că nu mai poate lucra cu el, îl lasă, într-adevăr, în cui. Celălalt ferăstrău își văzu de treabă, muncind fericit ori de câte ori avea stăpânul său nevoie.

Anii treceau și ferăstrăul cel leneș ruginea. Îl invidia acum pe fratele său, care era ca nou și strălucea, împăcat cu sine și vesel după o zi de muncă. După un timp, bătrânul țăran își lasă gospodăria pe mâinile fiilor, iar aceștia intrară într-o zi în șopron. Văzând cuiele cele ruginite și ferăstrăul cel leneș acoperit și el acum de rugină, le aruncară într-o groapă. Pe de altă parte, ferăstrăul cel harnic era foarte apreciat; deși nu mai era nou, puteau lucra foarte bine cu el.



The Two Saws

There was once a peasant who went to the fair and bought two new saws. His wife did not seem too pleased when she saw on what he spent his money, but the next day, when the man told her that they would cut the old pear tree out of the yard, he was happier.

Meanwhile, the saws were hanging next to the other tools in the shed. The old tools were very envious, especially the old and rusty nails. On the first day of work, the man took both saws, to use them equally, and at the end of the day, he locked them in the shed. One of them was very tired, because of the hard work, and was jealous of the nails that stood in a corner and did nothing all day long. The nails guessed what he was thinking and told him that he should not listen to his master and he would be able to rest in the shed all day.

The lazy saw listened to their advice, and the peasant, when he saw that he could no longer work with him, left him, indeed, on the wall. The other saw did his job, working happily whenever his master needed it.

The lazy saw had been rusting for years. He now envied his brother, who was shining like new, happy with himself and cheerful after a day's work. After a while, the old peasant left his household in the hands of the sons, and they came in the shed one day. Seeing the rusty nails and the lazy saw, now covered with rust, they threw them into a pit. On the other hand, the keen saw was highly appreciated; although he was no longer new, they could work very well with him.



A fost odată un băiat leneș și răsfățat. Când cresc, tatăl său a vrut să-i dea o lecție de viață, așa că îl trimise să-și câștige singur bănuții pentru pâinea zilnică.

— Dragă fiule, a venit momentul să vezi și tu ce înseamnă munca! Să mergi unde vei ști și să nu te întorci până când nu vei câștiga bănuții tăi!

Fiul, foarte supărat, merse și se plânse mamei sale. Acesteia i se făcu milă de băiat, așa că îi dădu doi bănuți, iar apoi își sfătui fiul să meargă la plimbare și să se întoarcă peste câteva ore, ca și cum ar fi obosit de la muncă. Băiatul făcu întocmai, dar când se întoarse acasă și-i dădu tatălui banii câștigați, acesta îi aruncă în foc spunându-i că nu sunt bani câștigați cu sudoarea frunții.

A doua zi, îl trimise din nou să muncească. De această dată, flăcăul avu noroc căci, după câteva ore de hoinăreală, pe când se odihnea la umbra unui pom, numai ce zări pe marginea drumului doi bănuți. Îi luă fericit și-i duse tatălui său.

— Aceștia nu sunt bani câștigați de tine! îi spuse acesta și-i aruncă în foc.

A treia zi, băiatul a văzut că nu are de ales, așa că merse la un fierar din vecini. După o zi întreagă de trudă, băiatul se întoarse acasă vesel, căci de această dată câștigase banii pe merit. Dar tatăl său dădu să-i arunce din nou în foc. Atunci, flăcăul sări după ei.

— Vezi, fiule, abia aceștia sunt bani câștigați din truda muncii tale! îi răspunse tatăl.



The Lazy Boy

He was once a lazy and spoiled boy. When he grew up, his father wanted to give him a life lesson, so he sent him to earn money for his daily food.

“Dear son, it’s time to see what work means! Go where you know and do not come home until you earn your own money!”

The son, very upset, went and complained to his mother. She was pitying the boy, so she gave him two coins, and then advised her son to go for a walk and return after a few hours as if he were tired from work. The boy did just that, but when he returned home and gave the father the money he earned, the father threw it into the fire, telling him that there was no money earned from his work.

The next day, he sent him back to work. This time, the boy was lucky because, after a few hours of walking around, while resting in the shade of a tree, he saw two coins on the roadside. He took them happy to his father.

“This is not the money earned by you!”, the father said and threw them into the fire.

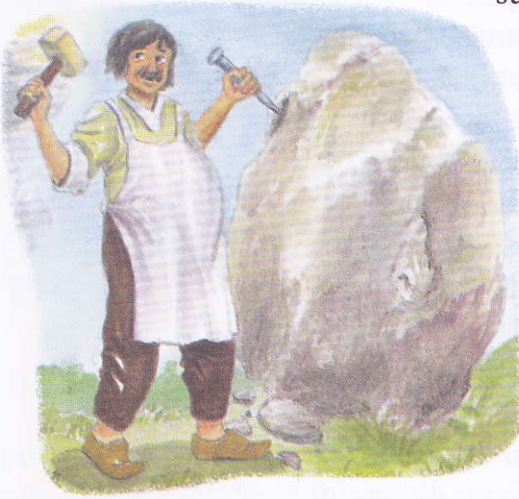
On the third day, the boy saw that he had no choice, so he went to a blacksmith in the neighbourhood. After a full day of work, the boy returned home cheerful, because this time he had earned the money he worked for. But his father threw them into the fire again. Then the boy jumped after them.

“See, son, only this money is earned from your work!”



Respect pentru autori și artiști

A fost odată un biet pietrar care se gândea: „Ce mult mi-aș dori să fiu și eu rege! Aș fi cel mai puternic de pe acest pământ!”. Nici nu apucă să-și ducă gândul la bun sfârșit că se și trezi purtat pe sus de supuși, în straie regale. Atunci și-a dat seama că el este cel mai puternic dintre oameni, dar nu e mai presus de soare, care e atât de strălucitor. „Ce bine ar fi să fiu eu însumi soarele”, se gândi omul, „căci el e mai presus de noi toți”. Și, într-o clipă, el deveni soarele.



Nu peste mult timp, un nor mare apăru și îl acoperi și se porni o ploaie care spală totul în jur. „Se pare că nici măcar soarele nu e cel mai mare. El este alungat de ploaie. Și eu mi-aș dori să fiu în locul ploii...” Cum rosti aceste cuvinte, omul nostru realizează că el e ploaia. Se simțea bine acum, căci nimeni și nimic nu se arăta mai presus de ploaie, dar bucuria lui nu ținu mult, căci dădu peste un bloc mare de piatră care stătea nepăsător în ploaie.

„Nu voi reuși niciodată să-l modelez”, își spuse. „Doar un pietrar

i-ar putea da acestei pietre o formă frumoasă.”

Atunci a realizat ce importantă e munca de pietrar și își dori să redevină ceea ce a fost. Dorința i se îndeplini și, de atunci, pietrarul nu se mai plânse niciodată, ba chiar învață să își aprecieze munca și încă lucrează cu sârguință.



The Stonemason

There was once a poor stonemason who thought: “How much I wish I were a king! I would be the strongest on this earth!”. He did not even begin to think that he had woken up in royal robes, having subjects. Then he realised that he is the strongest of people, but he is not above the sun, which is so bright. “How good it would be for me to be the sun myself”, thought the man, “because it is above all of us”. And in a moment he became the sun.

Not too long ago, a large cloud appeared and covered it, and rain began to wash everything around. “It seems that even the sun is not the greatest. It is driven out of the rain. I would also like to be in the place of the rain ...” As he said these words, our man realised that he was rain. He felt good now because no one and nothing looked above the rain, but his joy did not last long, because he came upon a large stone block that stood carelessly in the rain. “I will never be able to shape it”, he said. “Only a stonemason could give this stone a beautiful shape.”

Then, he realised how important the stonemason work is and wanted to rediscover what it was. His desire was fulfilled and since then the stonemason has never complained, he even learned to appreciate his work and, even now, he is working diligently.

